

Bérmestelen levelek el nem fogadtak.

**Előfizetési árak:**  
Helyben határ postá, vagy  
vidékre postán küldve:  
Egyes évi . . . 7 frt - kr  
Félévi . . . 4 frt - kr  
Negyedévi . . . 1 " 75  
Külföldre egész évi 20 frank.

Egyes évi ára 2 fr. a kapható  
kiosztás után a Országos  
tűzoltókegyesületben

# BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

As E M K E. brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek  
hivatalos közlönye.

Megjelent hetenkint háromszor: Kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztője: Irda  
Brassó, Kolozs-utca 26. szám alatt,  
hová a lap szerkesztéséről küldendő iratokat.

Felírói szerkesztő:  
Dr. VARGAS SZABÓZS.  
Helyettesírtés nem állnak.

Hirdetők tájékoztatás a kiadói  
hivatásban.

**Hirdetési árak:**  
4 hasznos gimnázium- vagy  
annak helyett 5 kr. Nagyobb és  
szélesebb hirdetéseknek  
megy. Minden egyes hirdetés  
mely után meg kell 10 kr.  
belvétel fizetése.  
Nyitási költsége 30-10 kr.  
Mindenkinek és Nyitási díjat  
előre fizetendő.

A lap kiadó-hivatala:  
Brassó, Kolozs-utca 26. sz. a.  
Ide küldendő az előfizetési pénzek és hirdetési díjak.

Brassó, 1891. aug. 29.

Balmazda csapatainak legyőzése,  
Victoria királyné feladta Carnotot, a  
francia-orosz barátság, az oláh deákok  
viszonzavara és még a „Kölner Zeitung”  
arcátlanokodása, sőt maga a belpolitikai  
kérdés is háttérbe szorult az európai leg-  
újabb kérdés, a gabonaszettelés beke-  
vezetett változás mellett. Még alig teko-  
tált el, hogy a német közvélemény néhány  
hó előtt állást foglalt a gabonavámok ideigle-  
nes felfüggesztése ellen. Akkoriban a né-  
met kormány nevében maga a birodalmi  
kancellár szállott szembe a közvélemény-  
vel és fenntartotta hírdet, hogy nem tartja  
helyesnek az addigi vámpolitikától való el-  
térést, és nem semmi esetben mindaddig,  
amíg az aratás eredménye meg nem mutatja  
az iránt, melyet majdan követni lehet és  
követni kell.

Azóta a gabonáról emlékedése poli-  
tikai aktualitás kérdései. Országszerte meg-  
szüntette a rozs kivételét. Kedvezni akart-e  
ezzel a muszájk rettentesei czárja az éh-  
gyomrált kiázott olósok rendi népének,  
avagy magasabb politika vezérlé-e a muszka  
irányú körök, nehé a muszka ellen. Való-  
színű, hogy az idei rozs termés okozta az  
idekedéseket, de nehé a muszka ellen.  
Németországban lesz idekedé-  
sok a muszka ellen. Azon stratégia vagy  
mondjuk közgazdasági intézkedése felett.  
Mínket kevésbé érdekelt.

Ma tudta Németország, hányadán van az  
idei termésről és így látszik, erősen mo-  
zogának és keményen konspirálnak a német  
agráriusok a mellett, hogy az általuk in-  
scenált veszedelmek utról térjen le a kor-

mány, mert tudis azt minden ember, hogy  
Németország új közgazdasági politikája óta  
minig rá volt utalva az orosz termékre.  
És habár az utóbbi hírek szerint a német  
kormány csak azért rendelte el, az orosz  
kormányt megtiltja annak ellen, a katonas-  
ági elemekéire gabonát is felszámolni,  
mert a német rostersmets tegeye volt,  
mindazonáltal nehé meg hozni összefüg-  
gése az orosz utalva a német rendszert.

És habár, mint fenn említett, a német  
agráriusok a német kormány ellen erősen  
mozognak, a német kormány nem enged,  
mert attól fél, hogy a gabonavámok le-  
szállításának hasznát nem a német fog-  
yalozók, hanem a külföldi termelő fogja  
érezni. Már pedig kétségtelen, hogy azon  
estre, ha a német váms mihamarabb le  
nem szálították, el fog kősi a kivárat-  
mentés érelésével és akkor hiába való lesz  
minden leszállítás.

Nem mondhatjuk azonban, hogy Orosz-  
ország intézkedése minet ne érintene és  
hogy a muszka maga is nem mi rozsnak-  
kal, hanem a német rozssal törődik. A  
mi rostersmetsnek nem való valami fene-  
gés az utolsó években és sem a termés, sem  
annak ára nem sürgette a kivételt. Sőt  
alig volt ide a termés a saját szükség-  
leteire. Ehhez járult, hogy a súlyos ga-  
bonavámok elzárkás a rozskivétel óta a  
külföldi piacokat. És minán Orosz-  
ország a négy év előtt debtelbepített fel-  
emelt rozssal által az onnan való roz-  
szobozott szilveszt megnehezíté, a roz-  
skivétel tilalom réánk nem lesz hatással  
és nem hátrányos. Legfeljebb rombeljethik,  
hogy rozsonk emelkedni fog árban és a  
német piac annál inkább nyitva lesz roz-  
sz

kivitelnekkel. De altkannak lesz Romá-  
niából is rozssot átvinni.

A fődolog azonban az, hogy legyünk  
okosak, átvások és politikusk. A muszka  
szereztető van bő fogalmunk. A német-  
ről is tudjuk, hogyan szeretne szívese az-  
szorítani Újgyelünk tettei magunkra. Itak  
névze jól állanak ezért a dolgok. De le-  
gyünk folyton résen és kistérjki figyelem-  
mel a történendőkkel. Szóval: vigyázkunk!

## Beltől.

A hazai orthodoxok közül nincsenek meg-  
elégőve vasárnapi munkaszüneti mostani mó-  
djával. A szombati nyugalmat, azt szívesen  
megtartják. De már a mit a vasárnapi ren-  
del, a vasárnapi szünetet, azt már nem tud-  
ják elviselni.

És épen ezért binak olyan nagyon a  
munka mindentörök, körül-belületek ter-  
jek, hogy állitójn olyan állapotot, mely 200  
ezer orthodox zsidónak heti két napot át pa-  
rancsol dogatlanossá és így nagyon el van-  
nak keseredve a rendelet miatt.

A hazai orthodox zsidóság küldötté -  
mintegy 300-an - augusztus 26-án 10 óra-  
kor gyűltek össze az Európa szalada nag-  
yonként országos értekezlet. Az előjel-  
kelt a föleg az ország ügyeire, a nyitvából  
nem tartózkodóknak álló a nagyon felváltól  
hogy gyűlésre szánhatottak az ember, Jóból  
és balról, öregek és ifjak - nagyon kevés  
kivétel, eleinte nemet nyolva-  
tárogat, ugyan, de a mint megkezdődött az értekezlet,  
egyszerre számszóró látn minden idegen nyel-  
v a tanácskozárr. Minden szónok ajkáról a  
magyar beszéd csengése a a helyiségek elje-  
nekben hangzott. Aztán maguk a beszéd-  
is tartalmazott az egy ragyogtat a hazasza  
nyilatkozatoktól s inkább lelkesedni tudt egy-  
temi ifjakat, mint jámbor, de elágytelten or-  
érik, olyan szomoru, olyan bánatos minden.  
A kanyargó utca egy esomé tő asszony gyű-  
lött. Mindenkinet hanem férfi lepedőbe kö-  
ve voltam férfi. Egy megörögződött állatta,  
hogy szinte félkörbe formálódott a töltők. Ez  
múlta válnak nagy processzió néma, bánatos  
énekek meglató melodijá zeng fol a  
nyomokból. Az ének meg-megszokás a su-  
ra kezdődik. Mintha keserűségecs lenne,  
a melyet meg-megszokás egy-egy hossza fo-  
haskozás.

És fenn minden olyan szép, edelnen  
minden olyan szomoru! Árnyalástól ringó  
szép rúnásod, dőlőbűbűtől sugárzó siet  
alföld, te édes otthonom, menyasszony boldogabb  
a te néped, mint az a melynek még vídám-  
sága is szomoru! Annak dalja bókabúza ve-  
redők a halgató lába sönkénytelenséi tánc-  
hoz idomul a természet, a mikor meg az éne-  
k, álantosa tánta nyula a szobába.

Három időnkben a hegyen csak a szabad  
természetű el az ő fényesek bókabúza. Ha  
olykor-olykor egy-egy szomoru nem zámognék  
el az ő úgy dalait itt a fülem körül, a fenn  
a mérteletlen magasságban nem korigene  
lassu működésük ropogással egy kőszál sa,  
akkorára töpörve a messzeségben, mint egy  
féske, bizony ahát a esőladásan enéden, hogy  
itt minden is dől. Boldig van. Bókabúza kö-  
társaságai ottál a fekete hajgató, mely azt  
földvárak körül szorgos munkával van foglal-  
va; egy odvas fa árgeben aréval nyitgató

thozos zsidókat veltethet a halgató az érte-  
kelt tegejában.

Az értekezletet Frankl Adolft boldogpatti nagy-  
kereskedő nyitotta meg. Végül Dr. Friedländer  
Sámuel nyitottál ügyvéd a serelemek orvosa  
lása véget követővel, az értekezlet utolsó  
adott határozati javaslatot nyitott be:

1. A magyar hitű zsidó vallási keres-  
kedők és iparosok képviselői országos gyű-  
lésre kijelöltek, hogy a vasárnapi munkaszü-  
netet romlásra törődjék kibocsátott végre-  
hajtási rendelet jelenlegi alakjában a kereskedők  
és iparos osztálya általban fölötté, de a főké-  
p a hitű zsidó kereskedők és ipa-  
rosokra;

2. ezen törvényhez kibocsátott végrehajtá-  
si rendelet megváltoztatása elodaköltésnél  
szükséges, még pedig lehetőleg az összes kul-  
turalimokban fennálló előtti intézkedésekre  
is alkalmazni, a következőknek alapján:

a) az általános munkaszünet az összes  
üzemeltető négy vasárnap délután egy óra-  
kor veszi kezdetét;

b) 29.00 lakosnál kevesebb lakást számlá-  
ló községekben és városokban a munkaszü-  
net délután 5 órakor kezdődik;

c) élelmi cikkek kereskedők, szatócsok,  
liszterkeskedők, fuzező- és gyarmatár, esze-  
mege- és egyéb e körhöz tartozó kereskedők a  
munkaszünet alatt az elmaradt tevékenység fel-  
vannak megnéve;

d) zsidó gyűlések és műhely tulajdonosok  
sok sik az asztalnál elválasztása, hanem  
csak kénlet szimán; vagy megmunkálódni  
dolgon és kikülr hatóságilag be van igazolva,  
hogy a szombatot megmunkálják, az utóbbi  
körülmények szigorú törvényekkel ellenőrzése mel-  
lett, vasárnap, dolgozhatnak.

3. Mindenbe pontonként emlékiratba fog-  
lalásnak és az emlékirat Baross Gábor ke-  
rekeskedőminis terjesztése alapján.

a villafűrés felvázolás, még odóbb fűrés  
irramodással nyargaló szörny löhete közt a Ca-  
rabos Morbusus, melyet Ragys fútonnak  
csenél el az ismét könyv; a kik harangri-  
ragra férfi lepte szűt, réti bókák felhár  
kaválján meg aranyos légyár szörnyes-  
kedik.

Lágy hajlása, fenn párszál bent sít-  
gász terül el a hegy gerincén. A környék  
nővényvilágának minden fajitja ödegyül lit,  
a eszüksé levet párszálról az édes illatú  
észűt, edel szamizsagát, mely mosolyogva  
piszokli ki a föld leveleire. A vadreg-  
elő himne párszál szörnyre terpeszkedik a  
magas bokor-bokrok, meg a szűles levélű  
terjedőssé megörögzők, agnaknak hegyén a még  
zölde gyümölcsök. A lapály körül meg min-  
denföld a bikkal vagy fenyővel benőtt föld  
hegygyámszónak emelkednek az ének.

A párszál terítők letéje oldalsó egy-  
szere vilám kolomping halattekét legelő juh-  
nyai vadregényes nyakán szűt a kolomp,  
a mint a gnyápis állat lomha futással kezd,  
hogy embert lát. Nyomában a nyájnak  
nyoloz-tit teyerek lött-ut; egy szörnyök  
a másként, egyik piszokbaba a másként. Ar-  
oznak nem festi piszka egyedségei életű,  
szeméket nem ragyogtatja a gyermekedély  
tisztá tita. Olyan bánatos az azmek, hogy  
a bókabúza-köszvény is valami keser-  
ség-éde van. Sínite megmunk, mikor kiált a  
völgy, de csak a sapát, vézna, szomoru gy-  
v

## HEGYEK KÖZ.

Hegek közt.

A nagy hegyi hegyek egyzserre el-  
mondának, a messze költ hegyek, mintha ke-  
tél alkotnak az ég, morgó, illatozó tájképek.  
Egymástán tűnök fel a résleletek s az egész  
környék fűnyelvé, szarvok, malgók, illatvái,  
hangjait tököletes harmonizálva által össze.  
A hegyesek oldalán fehér bókabúza  
nyitják ki az ide föld alapját; körletile  
bók-bók-bók ülnek, a miket tövében éleken  
sárgálk a szürtes ólvasz fenyő helyke,  
meg a szeder fűt indának fehér csillagok  
virága. A sziklát itt-ott befutja a buja, zöld  
moha, száradókabók kitéhrik a pánja tény-  
söt sziklarészei de bókretés a kimagasló egy-  
gy karcsú farsal, a melyet gyöngödel him-  
bál. Ide-oda az egybe, mely szűlt. Fel-  
pakodnak a szikla legelőbe csúcsára. Olyan  
az, mintha a jószág természetét éppen arra al-  
kotta volna, hogy kényelmes ülőhelye legyen  
annak. A ki gyönyörködik csak a környék  
népsegeben.

És a mit innét látnak, az igazán szép. A  
merto a szem előtt, az egész ország től éh-  
gyomrák legyek látnak kószorvón. A  
közön a bókgyertű el, a melyt már kites  
kőbe merülnek talán úgy llyen termő völgy-  
kalan terül el. vagy kis rúnás körvonalak

## Károli

A „Petersburg Vágy”-kijelentől, hogy Péter-  
rend József Szászországnál bennszármaz Vilmos  
császárnak a bonyolult kálvária, ez a be-  
híni szerződés egyenes megfogalmazás, a nevezett  
lak a szerződés megemlékeztetés alapján. A  
„Noveje Vremja” szerint Vilmos császár me-  
seburgi beszédéből a kroniszták és oszlopi  
események mint éreztet csodáló szók. Pál  
Erdős azonban mindazt meg van róla gőz-  
gőz, hogy a béke, a békesség, a békesség  
fenyegtet, mint ezáltal. A kálváriaval szem-  
beállított politikai faktornak vannak a képek  
eszközei, hogy eljött vagy a béke minden  
megmentésnek.

A „New York Herald”-nak jelentős vá-  
rásihoz tevényt követelt: A Vins del Mari  
császár csapnak csak az akkortól beállított  
szabályokat meg, a nélkül, hogy a császár  
legesen eldöntött volna. A harczoló felek  
ma pihennek. A vezérek azon fázardnak, hogy  
a csapatokat kálváriai társulják. A felkelők  
tegnap ismételt megtámadást Balmoza  
harczarozónál, de nagy vérengzés közöt vi-  
szavartették őket. A harczok túlságosa or-  
vára nélkülözött: a harczot mindkét oldal-  
ról nagy víztömeggel és kálváriaival társu-  
lították. Azt várják, hogy vírardokor el-  
múlt folytatják a harczot, azonban mindkét hadse-  
reg annyit viszesztett szenvedett, hogy egy-  
ikük nem kezdte meg a támadást. A felkelők meg-  
szakították St-Jago és Salto két a vasuti osz-  
közvetítést. Azt hiszik, hogy a felkelők száma-  
mennyiségét fogjuk megkísérlni, illetve azonban  
hogy Balmoza azt meg fogja akadályozni.

Zágrában augusztus 26-án leplezték le  
a önépítésszerű Kacics harvát emlékszo-  
rát, az alkalommal Zágráb polgármester  
hangsúlyozta Dalmácia és Horvátország  
szászországi: Bulak dalnát birodalmi tanácsi  
képviselő ugyanígy értelembe szült: a bán  
hosszabb beszédet mondott, melyben Kacics  
tervezetét méltatja és a jelölésről közli ha-  
zaország szászországi fel. Dalmácia és Ho-  
rvátország egyetértéséről a bán egy szót sem  
szólt. A diszkusszió a polgármester és Bulak  
képviselő ismét az egyetértésre emeltek po-  
harukat. A bán nem volt jelen a lakomán.

## Római lapszemle.

A „Gazeta”-ó cindata csapnaka diaris-  
tica”, azaz „Csudalatos csapnaka csapnaka”  
című cikkeit, összesen nyolc, valahára be-  
vegyték.

Ókát azért ismerte is, hogy mit szászországi  
fű. Várákzó állásba helyezett, mint  
látni akarta, hogy meddig akarunk menni  
odát csak az urak és ideháza az ő testvéreik.  
Hogy ezáltal? Ördög az volt, hogy meg-  
buktassák Babes Vincenzét és olyan, a Tribuna”  
is mellőlt cikket. Egyben legények azok  
t. a. ardyi, bánati és magyaros ifjak

rekét énekelni kezdek. Az ő énekek is olyan  
szomorú koldusnaga után, mint a szőlő-  
de közbe-közbe vigan csatang ajkikról a jó-  
iúti kacsaj, a mely szinte lágyan simogaja  
meg a fedelmeket. Itt a hegyek közt is csak  
gyermek hat a gyermek. Kegyetlen valóság is  
lenne a sorozat, ha már nem elvonat fölök  
az élt minden örömet! Bár kétség!

Az őt gyökerez az „akalmat” a  
mi fázistólunk, a kék és a miként? A  
nagy hegy fázist raknak. Néhány szászor-  
gát meggyújtanak, a mikor az lángok és  
nagy halom zöld fenyő-ágit hordanak rá. A  
tűz halom emélti magát a friss fenyő tű-  
lovel közt, melyek öles ropogással fognak tu-  
szot. A zöld halom tetejéről halma kékes szí-  
nű a föld, mely egyre halványabb, egyre vas-  
tagabb. Az pillanatok alatt a fázis-egyet-  
len tömegökön gomolyog, csodálatos ká-  
fahér színt ölt, s mint a kék-kicsapódó lán-  
gye-megkelt felhajlik, válságos jelzőszó-  
rát forgo, tűzszó omlapra formálódik. Mint-  
ha egy nagy habföcsök forgatna fel tenger zöl-  
déből a vad orkán, s aul mintas millió meg-  
máll a kobold társzóra, halommag patogatással  
szászországi társzóra, a lán- gyeműs egy-  
reger fázistakibba. Az onyag meg egyre kö-  
nyebb, egyre sárgább, már szinte rózsás színbe  
jászták; pár olyan magasságból aztan leha-  
nyatják, s mint valami fénnyel, átlátszó fű-  
buzulnak alá. Sőt-ha látni ilyen szép tisz-  
tájúkat! A néha fenyő-fűst azután szépen le-

ött a Dimbovitza mellett, a kik nem járnak  
száz lakosuk, nincs az a „gyökerező”,  
nem ismerik az ügyet, melyről azt ígérték,  
hogy ok képviselnék, hogy is östínnek, a leg-  
ismertebb írókét elolvasásiban nem szabatos,  
hanem csakis annyiság szemléltető tinnék  
kik, kiket mólán oda lehet állítani a magy-  
szász hírlapokból, a kik nem várják, hogy  
száz éven oldálról versenyt csapjanak. Ezek  
után megértem, hogy a kálvária, a kálvária-  
nek, hogy Babes nem tett egyáltalán semmifé-  
nem, hanem mindent a szelben értekeltek intőzték  
őzt, hogy, a mint jónak látszik.

A nationális partnak és a kálvária, vi-  
szavazás őt. A „Tribuna”-nak és őt nagyon  
figyelték kikélnék Moscovy két elnöknek, a  
„Gazeta” Babes V. vedelmét közt és így  
vagy cikkeit.

Hát nem volt-e igazunk, midde azt ál-  
lították, hogy itt olyan emberek állunk  
szemben, a kik csak szász lakosok nem jár-  
nak, a kik folyvást idegenkedő magatartás-  
után idegen, nem lehetnek egyezők, mint val-  
mely idegen politika eszegek, a mely politika  
erdélyi magyarok valódi vágyaitól messze áll.

Már most melyik az a politika, melyet  
a Bukaresti testvértestőrk mindenesetre  
Slavica vezetésre adott, a „Tribuna”-val  
egyiküknek árulnak, a „Gazeta” politikájával  
homologues? A Rómainban megbukott  
Csapnaka politikája-ez, melynek határolt  
válságait kiküldti hatalomok? Ágy a magy-  
ar és szász hírlapok politikájának a kikről  
a memorandizmus azt állítja, hogy ezek fogják  
a muszakit nyakunkra hordni? Soha se történ-  
nek fejünk. Eddig tudunk, hogy a natio-  
nalisták között kitöltött a riblő és hogy a  
„Tribuna” és „Gazeta” szemben állnak egy-  
malnak. Foly a tűz, hogy a nyomdákostól  
a kádor poporuk nyelven beszélnek, Bras-  
sóban és a „Gazeta”-ban. Legyen csak Szász-  
ben újabb konferencia s mindjárt megkezd-  
jük, hogy közös orszós a dumnahura, az el-  
viselésre, már t. i. a magyarokra csapass-  
nak. Jaj akkor minélkül. . . Így csúsznia  
azt a csodolatos román hírlapi, hát taktika.

Adig tehát van idők tovább nem és a  
„Gazeta”-nál az a kálvária, a kálvária, azaz,  
hogy szászunk. Tudják olvasni, hogy meg-  
tűtött volt a „Gazeta” az ő bókik, mikor  
nekik rotott volt, tudunka adván, hogy de  
bizony nem Magyarország az a ház! Nem  
képez egyet könnyen előjelenését más né-  
szavakkal árul vezessük, hogy: de bizony  
nem nemzeti állam az a Magyarország. Miert  
nem? Nagy szász van csak. Hát itt a kálvária  
a nativál, semmiképpen a németek — hirta szászok  
hova lettek? — amott a szászok. Hozzával  
az az állam Ungaria a per nemzeti állam,  
mikor ok vannak (?) itt többségben s nem a  
magyarok. Könnyű volt megfogani olyan or-  
szággyűlésen a munkásukat, meg a Szent-  
lélek nap megünneplését, a melyen nem vol-

ezesedik a völgybe s az egész partján,  
békés homályba borítja, migmen az esti  
szél egyenes felkapja az egész falvát, a  
ujra eldőlnek a völgy az ő föld meg sárga  
halmairól, felkelt a hegyek-keztől, meg  
törpny szusz falvával együtt.

A nap, mely az imént még csaknem per-  
szelt, lassankint elvonat előtől hová a ha-  
sanykák felől a nyugati látkörre adnak a  
hegyek meg. A kálvária, a kálvária, a kálvária,  
a kopár szikla, az egész löngyömetek bor-  
nak sárga-vörös fénnyel a lenyorgó napnak  
buzosó sugarai. Lomha felhőmetek csu-  
sodnak le a szászoktól közt, s ezeket is per-  
szozz, hogy itt-ott átszűrődő napugrarak,  
hogy így-ott-ott, mintas kigylu volna a  
hegyiség, olyan érdéki fázistakibba ringat a ter-  
selyes meg. Legszépséges, németek közt a  
a látványosság pedig fejedelmek tárgyalhatik  
meg az, a kik gyönyörökök benne.

Az után ennek is vége van: könnyű ho-  
mályba borít a tájkép, melyet messze fekvő  
körnávala feketébe sötétlőnek, a a kimgázó  
hegyekről kiserléstől töltönek valnak. A  
sziklák csodolatos alakokat öltönek, a ezek  
mint a legröprevelhőmetek, megakadtak feje-  
két, tagjait. Legendák, németek közt a közt,  
kővé vált királyok, szerelmes párok, rablók,  
papok és fenevadak. A lehatványt napot  
aztán felváltja a hold, mely piros fénnyel,  
nagy méltósággal emelkedik ki a hegyek kö-  
zt a távoli uraltat a hegyek csodás éje-  
z-

tak román nacionalisták, németek és szászok,  
de azért még nem nemzeti állam ám ez a név-  
től is állam. Vaszarkóval ám ez, oda is.  
Stainmal óram, hogy miköz est-est-est-est,  
csakohogy elhúszos órával, hogy Ungaria  
nemzati állam, s Magyarország nem nem-  
zeti állam. Rómainban is van egy néz szeb,  
német, szász, csángó-magyar, de azért Római-  
on mégis nemzeti állam. Csak az az Ungaria,  
hogy csak az ne állna alá alatti: . . . Tehát  
arra kérték azokat a budapesti magyar és né-  
met hírlapok közt, a „Gazeta”-német,  
nem is a minékben, hogy a nemzetiségek  
magukat az a nemzeti állam-mal.  
Könnyű nekik ezt a St-Jelölt alát, de jó-  
nevek csak a Csehek alá, majd megjelítik,  
lesz-e kurászok megnevezni a retetenes  
„Gazeta”-nak, mint mi tesszük hétének  
kizárólag és azt mondani nekik szemlél-  
tőnek, a „Domnie”! Ungaria nem a szász-  
lám magyar nemzeti állam. Már  
tisztelt szerzőköt a „Brassó”-nak, grati-  
fejnek, de én nem mek kitűnti a  
„Gazeta”-val. A szerk. ur mondja meg neki  
helyetben, hogy Brassó Magyarország van  
s hogy Ungaria a St-István óramo nékél is  
magyar nemzeti állam, de én nem  
nemnem kiált, hanem akarok violatú a so-  
venezenni a öléz nem a kálvária, ha a  
„Gazeta”-kinevelte, mert arra azt szászít  
mondani, hogy lucru mara, vagy doloz az

## Bukaresti level.

— 1891. augusztus 26.

A „Constitutional” megvárta az ő  
hírt, melytől több itteni lap kolportált, mintha  
ő Pölde a királyi Velezében a Vacsereu  
család, bevezessen Zamfirescu Duiliu és  
Ugy fogoragol gondolatokat. A jun-  
temenál, a kiket forrásból tudni vé-  
gy királyi állapota napra-napra javul, hogy Zam-  
firescu nem is fogadtatott a királyi által és  
hogy Ugy sines is Velezében. Tény, hogy a  
királyi múlt hetekben sátházoltott tett,  
de kiserlében csupán Teodor Kisasszony és  
nemnem kiált, hogy a Vacsereu csak  
hóbeli semk a kálvária, a kálvária, a kálvária,  
Vacsereu Kisasszony sem, mert grungolok  
St Drumoldt Wolf, az utjánban kineve-  
zett angol követ, e az 27-ére várátik.

Duca, a vasnak vezessék a Párisba  
utazott, az azt idéző Olaszuni miniszter  
egyetemben, tanulmányozták egy vasuti mi-  
nisteriumi mellékletet.

Hírik, hogy ő Pölde utazást is  
elhalasztja és legközelebb Moldovába megy.

Goran ezután a Ferenc József rendet  
kapt. 248 százados őrnagy vizsaga jelen-  
kezett.

Lascar Catargiu belügyr nagyon szíve-  
sen fogadta botosani Iabiu B. Iglyvédett gó-  
-

sebeli bíróknak. Iabiu a Dorobantok lakó szász-  
köz dőlősdőlőrt telt terjedelmese jelentés,  
mire a miniszter látározatán kijelent, hogy  
ezt nem téri és hogy Penevici közigazgatási  
inspektor ellen szigorú vizsgálatot fog meg-  
indítani.

Hé 20-án és 21-én Bragasan, Piatra és  
Slatina közösgében volt a brassói fej eszt,  
hogy a töröküzös-teremtéssel teljesen önké-  
re. A kár kizárásánál, így jágazunk mel-  
lulot, hogy egy vasuti vonat összes alhalalt  
betörtök.

A bolgár kormány nagy mennyiségű fogor-  
vát bevezetett lakozatra. E napokban már  
temérdek Krupp-gyáru érkezett.

V. —

## Tanügy.

Az 1891/92-évi évi vonatkozó értekezés.

A brassói magyar kir. állami elemi és  
polgári iskolákba lépők tanfolya sorozat-  
ment 1-5-ös 2-ik napján tartották. A pol-  
gári leányiskolában ugyanezen napokon tartat-  
nak felvételi és javító vizsgákat.

Minden felvételi beírásnak a kálvária  
helyiségben eszközölték, a mely fokú iszöl-  
tebe lép az illető tanuló.

1. A polgári leányiskola 1-5-ös osztályba  
szábelvezésnek csak az tanulók léphet be.  
a) ki legalább 9-évi élet betöltésével;

b) kinek az elemi iskola negyedik osztá-  
lyára kárá kiraboltat tanfolyágnak elegendő  
jártassága van a szóbeli ismeretével vagy  
elemi iskolai bizonyítványát, vagy a fenn ki-  
tűzött napokon tartandó felvételi vizsgálat ut-  
ján igazolja.

2. A polgári iskolákba lépők tanfolya, bir-  
mely nemzetiségűek tartozik, kötelese a magyar  
nyelvet is tudni anyanyel, hogy a törvény ál-  
tán iskolában elrendelt magyar nyelvi okta-  
tatásban részesül a nyelvi részt vehessen.

3. A polgári leányiskola bármely osztálya-  
ba bevezet minden oly tanuló, ki korábbi  
az általa kijelölt osztályba belélt és az  
azon osztályban megkívántat előkészítőket  
vizsgálat után bizonyosságal tesz.

4. A felvételi vizsgálat díjmentes.

5. A polgári leányiskola negyedik osztá-  
lyából átköltözött a tanuló a felsőbb iskolákba  
ötödik osztályba, ha a franczia nyelvből kü-  
lön felvételi vizsgát tesz.

6. A felvételi leányiskola 4. osztályát jó  
sikerral bevezített növendék felvételi vizs-  
gálatára beletelt felvétele az elemi tanfolya-  
közébe, ha kilencven 13-át elért beöltötte.

Az 1887. évi XXII. t. cz. 3. §-a értelmé-  
ben az elemi iskolákban az első évfolyamtól,  
a polgári iskolákban pedig a 3. §-a értelmében  
az utolsó évfolyam bizonyítvány bemutatása  
alapján vételek fel a tanulóik.

Tandí az elemi iskolában 2 frt, a pol-  
gári iskolákban 5 forint.

Jással okosított fel azt a vidéket, hogy mi-  
nél regényesebb legyen, állandó átköltöz-  
tás, a melytől a regényes vidék boldog-  
talanság, a kálvária, a kálvária, a kálvária,  
dosszágat szászországi fel rosszul tenné fel-  
dőlőket. Egész nyáron át epokodó várakoz-  
ással lesz, hogy honnan érkezők meg a remény-  
teljes vetés. Ágyában, a melyben olyan kevés  
lelt a gondolat, meg-megszelintett egy-egy  
eszmé, a mikor a vadírógas meggye szelén  
hívja, hogy haljia ki fűst az a  
gazonba; s akkor ő is nyírt szelén, az  
elárgódó szépséget forogtat, a mely vad li-  
raggal tombol keresztül-kámul a völgytan-  
ban, s a jégész letartol mindent.

A szegényt tölt ember azután, ha ujra ki-  
tűt az isten szabad napja, megint lelő oda a  
megszé szépség a némán bánálja az ő veté-  
sét, a mely már csak volt.

Halott, itt is, hogy a társaság jómódú  
városi fiúktól, meg egyből falusiakból ele-  
mek passzív eszméikkel traktáltak. Nem esz-  
mekre van szépsége ennek a népnek, jók  
hanem kenyérre! Kenyert adjanak nekik,  
vagy nyujtsanak módot arra, hogy megkeres-  
hessen azt maga. Folytálk az az alkán azt a  
szászországi passzívok náót, mert az itca-  
folya az önk kalandok, a melytől — de li-  
censfolya egyáltalán a divatosabb lét lármát ha-  
manirágus egész komédiáját.

Oh, szép az élet, hogy a kálvária, a kálvária,  
de bizony szomorú is nagy! —

Szatmári Agor.



Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.